

Voorzitter,

Kijkend naar de voorliggende begroting lijkt het goed te gaan met gemeente Hengelo – in ieder geval nu. We staan er financieel goed voor. En het college pakt verschillende onderwerpen op waarvoor wij als ChristenUnie de afgelopen jaren hebben gestreden. Enkele voorbeelden zijn het budget voor toegankelijkheid, een structurele aanpak van eenzaamheid, blijvende aandacht voor met name jonge mantelzorgers, ruimte voor woonvormen voor ouderen en inspanningen rondom ons waardevolle erfgoed. Aanvullend komen er van verschillende fracties moties en amendementen langs, die wij van harte mede indienen.

Maar voorzitter, de schijn bedriegt. Of anders geformuleerd: is dit de stilte voor de storm?

Ons als ChristenUnie bekruipt dit gevoel als we naar het ravijnjaar 2026 kijken. Het college kiest er bewust voor om het negatieve saldo niet op te poetsen, maar juist de keiharde realiteit te laten staan. Dat is confronterend. Juist daarom staan wij als ChristenUnie achter dit statement van het college. Uiteraard hadden we liever voor een sluitende begroting gestemd. Maar deze ‘diepe, steile insnijding’, zoals het woordenboek ravijn omschrijft, is helaas het onweer dat op ons afkomt.

We beginnen de discussie over het Integraal Huisvestingsplan voor scholen hier niet opnieuw. In de aanloop naar deze begroting zijn al aardig wat debatten gevoerd. Voor nu staat het maximaal haalbare in de begroting. Hiervoor is er meerderheid. En deze raadsmeerderheid staat centraal, want de urgentie is hoog. Als ChristenUnie hopen we dan ook dat we hier als raad de komende jaren in gesprek blijven. Want het kan echt niet dat onze scholieren met jassen aan in de klas tentamens moeten doen. Of nog erger: dat jassen niet zijn toegestaan en hen geadviseerd wordt om tijdens de tentamens in lagen gekleed te komen, zodat ze het niet koud hebben. Dit is echt ver van ideaal! Wij als ChristenUnie willen onze jongeren niet in de kou laten zitten. De investeringen voor de strategische agenda versus IHP liggen ons nog steeds niet lekker. Maar zoals gezegd, deze discussie ligt even op ijs.

Dan het transitieplan sociaal domein. Politiek gezien is het wijsheid juist op dit moment – waarop rondom de nieuwe aanbesteding behoorlijk wat druk op onze zorginstellingen ligt – de mond te houden en het zijn gang te laten gaan. Voorzitter, dat lukt ons als ChristenUnie helaas niet volledig. Onze mailbox zit vol met berichten van ernstig bezorgde zorginstellingen. Dit traject waar ze nu doorheen moeten is pittig. Voor velen staat hun bestaansrecht op het spel. We gaan als ChristenUnie het college – hoe zwaar we dit ook vinden – niet voor de voeten liggen. De informatiesessies lieten ons zien dat dit proces van aanbesteding heel zorgvuldig is opgezet. Maar toch een oproep: college let er alstublieft op dat de cowboys in de zorg dit monopoliespel niet winnen. Laat ons samen erop letten dat we, ondanks de herstructurering van de zorg, een gezonde spreiding houden. Anders zijn we op een andere manier heel kwetsbaar en kunnen we niet de zorg bieden die onze inwoners nodig hebben.

Voorzitter, afsluitend een zin uit de begroting die ons raakt: “Verdere individualisering, hoge werkdruk en polarisatie van de maatschappij zorgen ervoor dat het omzien naar elkaar minder wordt.” Ja, dit klopt. Maar we hoeven niet de kop in het zand te steken. Laten we als raad om onze inwoners staan: mantelzorgers en vrijwilligers, ouders, ouderen, mensen met een beperking. We hebben elkaar nodig. We zijn voor het samen leven gemaakt en niet voor een individueel bestaan.